

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Søstrene paa Kinnekullen

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718940535936/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

FJELDKONGEN.

Godt, din Villie skee!
Og alt dit gyldne Spind skal følge dig.

ULRIKKA.

Ja, kan jeg ogsaa være vis derpaa?

FJELDKONGEN.

Du, jammerlige Skabning, tvivler du!
Hvis ei mit Ord jeg agted og mit Løfte,
Da knuste jeg dig nu mod Klippens Væg.
Hvad bryder jeg — der eier hver en Skat
Fra Fjeldets Top til Jordens Middepunkt —
Hvad bryder jeg mig om den Smule Guld,
Som du har spunden her! — Afsted paa Stand!
Dog førend Dagens sidste Straaler svinde,
Vil i dit Ungdoms Hjem dit Guld du finde.
*Han leder hende ud, men bliver selv tilbage, seer efter
hende og siger:*

En Taage har sig lagt omkring din Sjel,
Saa ei din egen Tilstand du begriber;
Først naar du kommer op til Dagens Lys,
Da vil du mærke, hvordan Tiden spandt
Sit Sølvspind omkring din egen Tinding,
Mens du har spundet Guld i Bjergets Hal.
Han gaaer.

DEN SAMME KLIPPEGN SOM I FØRSTE AKT.

JOHANNA. INGEBORG. AXEL. JØRGEN.
GUSTAV. *Flere af Folget.*

AXEL.

Her ville vi vente. De Andre ere blevne noget tilbage, der er Smaafolk imellem dem, som ikke kan